

نقدی کوتاه بر پیام اعلیحضرت

بمناسبت اعدام پنج تن از مبارزان بی گناه

امیرفیض- حقوقدان

چهارشنبه ۱۲ مه ۲۰۱۰

۲۲ اردیبهشت ۲۵۴۹

قضاوت بی احتیاط:

قضاوت بی احتیاط همان قضاوت عوام است که دور از منطق قضا و حکم قانون بصرف احساسات بشر دوستانه (در مورد عام) و نظرات شخصی (در مورد خاص) قضاوت می کنند.

تردید نیست که پیام اعلیحضرت به ملاحظات احساسی تنظیم گردیده است والا بدون ملاحظه پرونده اتهامی و سوابق متهمین و وابستگی آنان به گروه هایی که ممکن است تنها آزادیخواهی نباشد و یا آزادیخواهی به مفهومی باشد که متضمن استقلال و آزادی ایران نباشد، قضاوت بی احتیاط است.

پیام می توانست نفس اعدام را محکوم کند و همچنین شیوه دادرسی را. بی ارتباط دانستن اتهام و یا عمل، یا با تمامیت ارضی و وحدت کشور و پیوند زدن عمل آنان با آزادی بدور از احتیاط و تجلیل از کسانی است که ایران آنها را دوست ندارد.

اما باور مردم نسبت به قضاوت پادشاه، اصیل، متفکرانه، عادلانه و درجهت منطق قضا و رسم عدالت است و درنهایت عمل قبیح تبدیل به حسن و مورد تاسی و استقبال مردم قرار میگیرد.

حکیمی می گوید:

«قضاوت دشوار کاری است که ورود به آن لازم نیست و برعاقب آن است دوری از آن و بر مردمان است که نه هرچه

بینند حکایت باز کنند و نه هرچه شنوند، روایت ساز کنند.» (نقل از هزارمزار)